

5. A szocialista országok nemzeti könyvtári szakembereinek tanácskozá-
sa a könyvek és időszak kiadványok központi katalógusairól és a nemzetközi
kiadványcsere kérdéseiről:

1977 - Bulgária, Szófia

1979 - Románia, Bukarest

6. A könyvtárépítéssel és berendezéssel foglalkozó szakemberek nem-
zetközi tanácskozása:

1978 - Magyarország, Budapest

7. A könyvtári-bibliográfiai munkafolyamatok automatizálásának kérdé-
seivel foglalkozó szakemberek nemzetközi tanácskozása:

1977 - Német Demokratikus Köztársaság - Lipcse

1979 - Szovjetunió, Moszkva

8. Az olvasás szociológiai problémáinak kérdéseivel foglalkozó szakem-
berek nemzetközi tanácskozása:

1977 - Csehszlovákia, Prága

1980 - Német Demokratikus Köztársaság

9. Az olvasószolgálat kérdéseivel foglalkozó szakemberek nemzetközi
tanácskozása:

1978 - Szovjetunió, Moszkva

10. A könyvtári-tájékoztatási dolgozók képzésének problémáival foglalko-
zó szakemberek nemzetközi tanácskozása:

1977 - Lengyelország, Varsó

11. A katalogizálási és a tájékoztatási nyelvek kérdéseivel foglalkozó
szakemberek nemzetközi tanácskozása:

1978 - Csehszlovákia, Bratislava

A tanácskozás résztvevői ezt a kerettervet még nyitottnak tekintik mind
a problémák körülhatárolása, mind az esetleges további tanácskozások meg-
rendezésének időpontjával kapcsolatban.

Az ausztrál közművelődési könyvtárügy korszerűsítésének problémái

W.D.RICHARDSON - B.REID - J.VAUGHAN - C.S.WATSON

A The Australian Library Journal 1975. évi 9-10. szá-
mának mellékletét (It's all a matter of what you know.)
BOBOKNÉ BELÁNYI Beáta tömörítette.

A könyvtári és tájékoztatási szolgáltatások jelenlegi hibáinak kiküszöbö-
lése és a jövő igényeinek megfelelő szolgáltatási rendszer megtervezésére
nagyszabású programba kezdett Ausztrália kormánya. Egyik irányban a
STISEC (Scientific and Technological Information Services Enquiry Commette,
amelyről a Könyvtári és Dokumentációs Szakirodalom c. referáló kiadvány
502/75. tétele is beszámol) a tudományos és műszaki tájékoztatás nemzeti
rendszerének kialakítását tartotta feladatának, a jelen előterjesztés viszont

a public library rendszer ki- és átépítésére tesz javaslatot. A kormány által e célra felkért bizottság számára készítette ezt a tervezetet az Ausztráliai Könyvtáros Egyesület.

Már a probléma felvetődése is azt bizonyítja, hogy a közművelődési könyvtárak rendszere jelen formájában nem alkalmas a megnövekedett feladatok ellátására. De ha hűek akarunk maradni az igazsághoz, hozzá kell tennünk, hogy ez a tény nem csak az anyagiak hiányának tudható be. A legnagyobb és leginkább megoldásra váró probléma, hogy magát a felhasználót kell rádöbbszentesíteni saját informátlanságára. A tájékozódás szabadsága a demokráciának éppugy alapeleme, mint a szólásszabadság, noha az előbbi hiányának sohasem szenteltek annyi figyelmet és sohasem kísérték olyan figyelemmel, mint az utóbbit. Az állampolgár tájékozódáshoz való elidegeníthetetlen joga pedig csak egy olyan rendszerben valósítható meg, amely szűrés nélkül képes számára biztosítani az állásfoglalása kialakításához szükséges tudnivalókat. Az állampolgárokat csakugy, mint a kormányt és a könyvtári hatóságokat rá kell ébreszteni az információ alapvető fontosságára, mert ez az előfeltétele egy olyan könyvtári és tájékoztatási szolgálat kialakításának, amely megfelelően képes majd kielégíteni Ausztrália igényeit.

A működő tájékoztatási apparátus szembeünlő gyengéit és erősen tulbo nyolított voltát számos jelentés taglalja (Burmester, Fenwick, Modra, Maguire, Thomas, STISEC, WESTUDY), de ennek a tervezetnek nem a nemzeti hibák feltérképezése és javítgatása a célja, hanem az, hogy megpróbálja felmérni, körülhatárolni mindazokat a célkitűzéseket, amelyeknek ismeretében végre lehet hajtani a tájékoztatás reformját. Igy az elmélet és a javaslat-adás szintjén mozog.

Az információáramlás több csatornás folyamatát csak megközelítőleg tudjuk a hagyományos könyvtári modellbe foglalni, ily szükség van egy olyan flexibilis rendszer kiépítésére, amely biztosítani tudná az információk eljuttatását a megfelelő címzetthez. Nincsen konkrét szervezeti forma, amely már most alkalmasnak látszana az információkezelésre, továbbításra, stb.; amit ajánlanak: maximális kooperáció egy jól működő, egymás képességeivel tisztában lévő, egymást támogató rugalmas hálózaton belül. Ezt az új típusu "könyvtári" intézményt nevezik "Community Library"-nek. Megszervezéséhez mindig az adott helyzet elemzéséből kell kiindulni, ily igen rugalmasan nagy figyelemmel építhető.

A hibák és hiányosságok felszámolásához, nemkülönben az új rendszer kialakításához állami támogatásra van szükség. Tartani lehet azonban attól, hogy az újabb anyagi hozzájárulás a már meglévő rendszereket stabilizálja, ez pedig nem cél; nem a meglévő és nem megfelelő rendszerek megerősítése a feladat, hanem egy új, az igényeket jobban kielégíteni tudó szervezeti forma kialakítása. Az új forma kialakításához természetesen ismerni kell (a már megszerzett tapasztalatokon kívül) a tervezett változások költségigényét és hatékonyságát. Ahhoz pedig, hogy célszerűen fel tudjuk használni a rendelkezésre álló anyagi forrásokat (eszközöket), jobban meg kell ismerni a felhasználói igényeket (igénykutatás), jobban körül kell határolni a kooperáció lehetőségeit, meg kell határozni a prioritásokat; nem utolsó sorban pedig jobb együttműködés és integráció szükséges a hálózat egységei között. Az állami támogatással természetesen a tartományi (regionális) szinteket lenne célszerű erősíteni.

Megállapítható, hogy rövid távon elég sok könyvtár szorul segítségre, középtávon azonban a központi pénzalapok ésszerű felhasználásával a változó igényekkel lépést tartani tudó, egymással kölcsönös kapcsolatban álló egységek hálózatának támogatása a cél.

A Library Association of Australia (Ausztráliai Könyvtári Egyesület) mint az ausztrál könyvtárosok reprezentatív képviselője ajánlásokat dolgozott ki, felhívva a Bizottság figyelmét az általuk leglényegesebbnek ítélt problémákra.

A kiadvány tíz főfejezetből áll, amelyek mindegyike egy-egy lényegesnek ítélt problémakörrel foglalkozik, és tartalmazza a megoldásukhoz szükséges javaslatokat is. A következőkben röviden ismertetjük az egyes fejezetek témakörét, majd tekintettel fokozottabb aktualitásukra, részletesen ismertetjük a 6. és 7. fejezetet.

1. A jelenlegi helyzet

Az ausztrál könyvtárügy jelenlegi helyzete azonnali állami szintű segítséget igényel, amellyel orvosolni kell a legégetőbb hiányosságokat, segíteni kell a legjobban rászoruló intézményeket és ki kell küszöbölni a meglévő egyenlőtlenségeket. Különösen tekintettel kell azonban lenni arra, hogy ez a támogatás ne szilárdíthasson meg a jövő igényeivel lépést tartani nem tudó szervezeteket.

2. A könyvtári és tájékoztatási szolgáltatások szerepe

A könyvtári és tájékoztatási szolgáltatásoknak nemcsak meglévő társadalmi szükségleteket kell színvonalasan kielégíteniük, hanem a katalizátor szerepét is be kell tölteniük a társadalom fejlődésében. Mivel az információsbeli különbség társadalmi differenciálódást idézhet elő, minden lehetőséget meg kell ragadni az egyének lehető legteljesebb információellátása érdekében.

3. Alternatív tájékoztatási források

A hagyományos tájékoztató források nem képesek kielégíteni korunk összetett igényeit, ezért az alternatív szolgáltatások integrált rendszerét kell megvalósítani, anélkül, hogy túlbonyolítanánk és ezáltal hatástalanná tennénk azokat. Valamennyi szolgáltatási formánál biztosítani kell azonban az előítélet nélküli véleményalkítás lehetőségét.

4. Könyvtárhasználók és ellátásuk

A komplex szolgáltatási rendszernek egyaránt kell biztosítania a hátrányos helyzetű információigénylők (fizikai, földrajzi, szellemi, stb. szempontok alapján) érdekeinek kielégítését csak úgy, mint a kisvállalatok, ügyvédek,

orvosok, stb. információszükségleteinek megfelelő ellátást. Ennek érdekében ki kell használni a szakkönyvtárakkal adódó kooperációs lehetőségeket.

5. Támogatás

A Bizottságnak anyagi támogatást kell szereznie konferenciák, meeting-ek és a modern könyvtárügyet propagáló események szervezéséhez, hogy megismertessék a közvéleménnyel a Community Library fogalmát és rendeltetését.

6. A könyvtári és tájékoztató szolgálat szervezete

Lényeges, hogy a nemzeti könyvtári és tájékoztatói szolgáltatások Ausztráliában integrált hálózatot alkossanak, amely a résztvevő szolgáltatási egységeket összekapcsolja, s ily módon biztosítja a hatékony hozzáférhetőséget az ország valamennyi tájékoztatói forrásához. Az angol gyakorlat centralizmusával szemben az integrációt kell előnyben részesíteni és megvalósítani. A meglévő szolgáltatási egységek egy részét át lehet menteni az új szervezeti rendszerbe, de erőteljes változtatást igényelne a rendszer átalakítása. A Community Library rendszer és szolgálat az elképzelt új rendszer gerince, amelyen keresztül az igények és az információforrások közötti kapcsolat létrejön. Feltétlenül be kell építeni a rendszerbe a magánvállalatok szakkönyvtárait, amelyek eddig a felhalmozódott értékes forrásmunkákkal és tapasztalatokkal csak esetlegesen kooperáltak a közkönyvtárakkal.

A Bizottságnak figyelemmel kell kísérni a könyvtári és tájékoztatói szolgálat privát (magántulajdonú szolgáltatások) szektorának szerepét, és lépéseket kell tennie az ezeket a szolgáltatásokat biztosító szerződési előírások kidolgozására. Ezeknek megfelelő biztosítékot kell nyújtaniuk a titoktartásra, a szolgáltatás folyamatosságára, továbbá a felkínált szolgáltatásokhoz való hozzáférés egyenlőségét is biztosítaniuk kell.

Mig régebben a hatékony könyvtári szolgáltatások feltételének csak az állomány bizonyos méretét és megfelelő számú szakember meglétét tekintették, a jövőben a hatékonyságon az elektronika adta lehetőségek kihasználását is értik. A jövő kooperációs rendszerébe jobban be kell építeni az elektronika újabb vívmányait, mivel az új technika újabb kapacitásokat teremt, s ez szervezeti változásokat is eredményezhet.

A Bizottságnak tanulmányokat kell készítenie annak érdekében, hogy megvizsgálják, milyen hatással lehet a modern technológia (elsősorban a számítógépes technológia) a könyvtárak szervezeti felépítésére. A vizsgálat célja, hogy megfelelő inputot biztosítson a könyvtári szolgáltatások jövőbeni szervezetről hozandó döntésekhez. A társadalom minden tagja számára, akiknek információigényét a helyi könyvtár nem tudja kielégíteni, biztosítani kell, hogy a hálózat révén kapcsolatba kerülhessen a megfelelő gyűjteménnyel illetve állománnyal. Ez feltételezi egy on-line üzemmódu real-time kooperatív adatbázis létrehozatalát, amely felvilágosítást tud adni a hálózat résztvevői állományáról és alapját képezi egy centralizált (kooperatív) adatfeldolgozó bázisnak.

Erőteljesen követelni kell, hogy a Szövetségi Kormány biztosítsa az állománymegosztás hálózati megszervezéséhez szükséges anyagi feltételeket. Különösen sürgető, hogy a könyvtári közvélemény rádöbbenjen a hálózati rendszer kölcsönös előnyeire, a telekommunikációs eszközökkel összekapcsolt egységek hálózatban funkcionáló hasznos voltára.

Az eddig említett könyvtári típusokon kívül egyéb könyvtárak - pl. az egyetemi könyvtárak - állománya jelenleg még nem hozzáférhető a nagyközönség számára. Ezért tanulmányozni kell, hogy hogyan lehet az egyéb könyvtári forrásokat és a közművelődési könyvtári rendszer állományát a társadalom széles rétegei számára hozzáférhetővé tenni.

Ausztrália könyvtárügye olyan fejlődési szakaszhoz érkezett, amelyben az egész országra kiterjedő könyvtári és tájékoztatási szolgáltatásokat csak megfelelő hatáskörrel rendelkező hatóság képes irányítani. Ezért lényeges lenne egy Nemzeti Könyvtárügyi Hatóság létrehozása, melynek megalapítását a Bizottságnak szorgalmaznia kell.

A létrehozandó Nemzeti Könyvtárügyi Hatóság feladatköre igen sokrétű, ezek közül azonban a legsürgetőbb a nemzeti tájékoztatáspolitiká kidolgozása.

Mivel a Hatóság létrehozása nem történhet egyik napról a másikra, a közművelődési könyvtári rendszerre fordított szövetségi támogatást kezdetben egy ideiglenes hatóságnak kellene ellenőrizni, amelynek magja a jelenlegi Committee of Inquiry lenne.

Az anyagi támogatás ellenőrzése mellett fontos feladata lenne, hogy megvizsgálja Ausztrália adatbázisainak (amit a szolgáltató intézmények felhasználnak) a növekedését. Fel kell derítenie a tájékoztatási rendszerek nemzeti és nemzetközi együttműködésének lehetőségeit is, annál is inkább, mivel Ausztrália már most is számos nemzetközi szolgáltatást vesz igénybe (MEDLINE, ERIC, INIS, MARC, UNISIST). Az együttműködés feltétele, hogy Ausztrália maximális inputot szolgáltasson, s ennek fejében élvezhesse az output szolgáltatásokat.

Az új körülmények a könyvtáros szerepét is módosítják. Az oktatásügy megfelelő szerveinek és a könyvtárosképző intézményeknek olyan felnőttoktatási formákat kell megszervezni, amelyek a megváltozott igényeknek megfelelő szakembereket képeznek.

A Bizottságnak állást kell foglalnia az archiv források - társadalmi hasznosítás céljára történő - megőrzésének kérdésében is. Számítalan társadalmi pozícióban adva van a könyvtárhasználat lehetősége. Vannak azonban olyanok is, akik nehezebben férnek a könyvtárakhoz, így olyan foglalkozási rétegek, mint pl. az ipari munkások, akiknek érdekében javasolják, hogy biztosítsanak anyagi lehetőségeket a Community Library és a gyáron belüli tájékoztatási szolgálatok hatékonyságának felmérésére, és dolgozzák ki ezek hálózatba vonásának lehetőségeit.

Tanulmányozni kell a szekunder információforrások szükségességét és az irántuk jelentkező igényeket, különböző szinteken és más-más földrajzi helyen. Ennek alapján javaslatot kell a kormány elé terjeszteni, hogy hogyan lehet a legjobban biztosítani az igényelt szolgáltatási formákat.

A Bizottságnak felül kell vizsgálnia az állami szintű könyvtári hatóságok szerveződését.

Az egész világon terjedőben van az az elképzelés, hogy az iskolákat és a könyvtárakat közelebb kell hozni egymáshoz. A jövőben kívánatosnak lát-

szik, főleg új városok, városrészek építésénél, olyan épületkomplexumokat létrehozni, amelyek ezt az igényt képesek kielégíteni. Ennek érdekében szabványokat és megfelelő módszereket kell kidolgozni, és ösztönözni kell az építészeket, az oktatás tervezésével és a társadalom fejlődésével foglalkozó szakembereket, hogy a könyvtárak ilyen több célu hasznosítását fölismerjék.

Mínthogy azonnal kell lépéseket tenni és a több éves fejlesztési program kipróbálására nincs idő, a Bizottságnak a ténylegesen működő szolgáltatókhoz és rendszerekhez kapcsolódóan kell kidolgoznia javaslatait, és nem csupán az elvi modellek alapján.

7. Az információs környezettel való kapcsolat

A megváltozott igényeknek megfelelően ideiglenes, minimális szabályozás szükséges az átfogó könyvtárpolitikai koncepció megszületéséig. Az Ausztráliai Könyvtári Egyesületnek és a Nemzeti Könyvtárügyi Hatóságnak a feladata lesz olyan szabványok és szakmai irányelvek kidolgozása, amelyek átsegítenek ezen az átmeneti időszakon.

A közművelődési könyvtárak egyik - nem jelentéktelen - részét képezik majd a komplex kommunikációs folyamatnak, amely a társadalom információellátásától kezdve a nevelési-oktatási feladatokon keresztül alkalmas lesz a társadalom kulturális igényeinek kielégítésére.

A tájékoztatási központoknak publikált, audio-vizuális, telekommunikációs, számítógépes, mikroformátumu dokumentumokkal kell rendelkezniük, s ezek kezelésére is fel kell készülniük, mivel az a racionalizált és integrált könyvtári szolgáltatás előfeltétele.

A Bizottság feladata azoknak az ausztráliai szolgáltatásoknak a számbavétele, amelyek esetleg alkalmasak regionális funkció ellátására. A kooperációs lehetőségeket eddig is kihasználták, de amennyiben Ausztrália tájékoztató szolgálata kifejlődik, fontos szerepe lesz egész Dél-Kelet Ázsia, vagy annak egyes részei információellátásában. Ez az elképzelés az UNISIST, a FID és az IFLA irányvonalának éppugy megfelel, mint Ausztrália reális igényeinek.

8. Pénzügyi fedezet (anyagi alapok)

A dokumentum fokozottan hangsúlyozza az állampolgárok tájékozódáshoz való jogát. Ezért javasolják, hogy a szolgáltatások ne legyenek térítéskötelesek, kivéve a speciális igényeket kielégítő szolgáltatásokat, de ezekért is csak olyan mértékű ellenszolgáltatást lehet kérni, amelyet minden használó képes megfizetni. A kiadások zömét költségvetésből kell fedezni. Ugyanakkor el kell ismerni azt, hogy a tájékozottság másfelől gazdasági érdek, így azonban az egységnyi információ értékének meghatározása elég problematikus.

Az 1976-1980-as évekre előirányzott költségvetés ismeretében a Bizottságnak fel kell vetni a pénzügyi keretek lényeges megemelését, különös tekintettel a terjedő új technika (számítástechnika) költséges voltára.

9. A könyvtáros- és tájékoztató szakemberképzés

Az új könyvtári forma a Community Library számára a könyvtárosok válogatott csoportját intenzív kurzusokon kell továbbképezni, hogy a kulcsfontosságú helyeken segíthessék a könyvtári program megvalósulását. Végre kell hajtani a könyvtárossal szemben támasztandó igények ismeretében azt az oktatási reformot, amely lehetővé tenné, hogy a 80-as évekre megfelelően képzett szakemberek álljanak rendelkezésre.

Meg kell vizsgálni - a könyvtári és tájékoztatói szolgáltatások fejlődésének hatására - a könyvtártudományok tradicionális diszciplínáin kívül eső ismereteket az oktatási program szempontjából. Fel kell mérni, hogy mely feladatkörök kívánnak külön oktatási programokat és azt, hogy milyen formában lenne a legeredményesebb a képzés.

Meg kell vizsgálni továbbá a "gatekeeper"-ek beépítésének lehetőségét a könyvtári és dokumentációs munkába, hogy rajtuk keresztül az intézményekkel szemben eddig ellenszenvvel viseltetők is részesei lehessenek az információáramlásnak. Időszakos kiegészítő programokkal kell megoldani a meglévő könyvtári személyzet továbbképzését és az új feladatokra való felkészítését.

Hasonlóan a "KARMEL" alapítványhoz, amely a tanárok képzésére, át-képzésére és továbbképzésére nyújt lehetőséget, a Bizottságnak anyagi alapokat kell biztosítania a könyvtári szakemberek képzésére. Meg kell vizsgálni azokat a kereteket, amelyek terhére esetenként szakértőket és gyakorlattal rendelkező specialistákat lehetne megbízni ill. felkérni a szokásos tevékenységtől eltérő problémák megoldására.

A Bizottságnak ki kell dolgoznia azokat az oktatási tanterveket, amelyek a felhasználókat tanítják meg az irodalomban és a könyvtárban való eligazodásra, és meg kell teremtenie ennek a képzési formának a lehetőségeit.

10. Szabványok, kutatás és fejlesztés

A Bizottságnak javasolni kell a kormány felé, hogy integrált könyvtári szolgáltatások tervezetét néhány városban gyakorlatban próbálják ki és teszteljék. Javaslatot kell tennie több könyvtári és tájékoztatói szolgálati modell kifejlesztésére.

A Nemzeti Könyvtárügyi Hatóságot ösztönözni kell, hogy támogatást nyújtson és segédletet adjon ki valamennyi tudományterületen az alapgyűjtemények meghatározására (ellátottsági vizsgálatok). A szolgáltatások hatékonyságát tükröző felmérési, mintavételi módszerek nem kielégítőek, megfelelő értékelési módszerek kidolgozásáról a Nemzeti Könyvtárügyi Hatóságnak kell gondoskodnia. A hatékonysági vizsgálatok költségeit be kell építeni az állami költségvetés könyvtári és tájékoztatói rendszerekre vonatkozó fedezetébe, úgy, hogy ezek az anyagi eszközök rugalmasan átcsoportosíthatók legyenek egyes szolgáltatások továbbfejlesztésére vagy új szolgáltatások bevezetésére.

Meg kell teremteni annak az anyagi lehetőségét, hogy a nagy tapasztalattal rendelkező könyvtárosok kutatómunkájukkal közvetlenebbül támogathassák a könyvtár- és tájékoztatásügyet. Ebből következően a Nemzeti Könyvtárügyi

Hatóságnak felelős bizottságot kell létrehozni, amelynek feladata a kutatásra szánt alap megfelelő - a problémák arányában történő - felosztása, a könyvtár-tudományi és informatikai kutatások támogatása érdekében.

A fenti javaslatokból - melyeket az ajánlások menetét követve, de nem ajánlási pontonként különveve ismertettünk - kibontakozik Ausztrália könyvtárügye minden nehézségével és problémájával. Meggyőződésünk - írja a Könyvtári Egyesület előterjesztése -, hogy a könyvtári és tájékoztatási munka jelentősége a társadalom fejlődésében a jövőben egyre növekedni fog, és a Committee a lehetséges változások eszközeit tartja kezében, így felelőssége igen nagy.

200 évvel ezelőtt a társadalmi és gazdasági fejlődés akadályát a nem megfelelő oktatásügy jelentette, és az államnak rá kellett döbennie arra, hogy a probléma intézményes, állami szintű megoldása nélkül Ausztrália megáll a fejlődésben. A XX. század második felében a központi probléma: a tájékozottság. Ezt kell megoldandó állami feladatnak tekinteni egy jól szervezett, egészséges, gazdaságilag megalapozott társadalom kialakításához. Az információellátás tehát létszükséglet, és ebből következően égető az információt kezelő, szétszóró, szolgáltató, stb. tájékoztatási rendszer állami megalapozása. Flexibilis, jól kooperáló, egymás állományát jól ismerő és kiegészítő tájékoztatási egységek hálózata képes csak megbirkózni ezzel a feladattal, és Ausztrália csak így képes biztosítani állampolgárainak alkotmányos jogait. Versengés helyett a -túlzott centralizmus nélküli - egységnek kell jellemeznie a jövő tájékoztatásügyét.

Az amerikai tájékoztatásügy hatékonyabbá tételének új koncepciója

Lapunkban mártöbbször hirt adtunk (legutóbb az 1975. évi 6. számban) az USA országos könyvtári és tájékoztatási szolgáltatási programjáról. A Nachrichten für Dokumentation c. folyóiratban (1975. 3.no. 120-122.p.) közzétett cikket (Ein neues Konzept zur Förderung des amerikanischen Informationswesens), amely a legújabb fejleményekről tudósít, SZINAINÉ LÁSZLÓ Zsuzsa tömörítette.

A National Science Foundation (NSF) Tudományos Tájékoztató Szolgálatának Irodája (Office of Science Information Service - OSIS) az Amerikai Tájékoztatástudományi Társaság (American Society for Information Science) 1974. októberi konferenciáján előterjesztette új koncepcióját az amerikai tájékoztatásügy színvonalának emeléséről. Ennek értelmében a korábbi eljárással ellentétben, amely a különálló tájékoztatási rendszerek specifikus terveit részesítette előnyben, a jövőben alapvetően az olyan tanulmányokat és tervezeteket kell államilag támogatni, amelyek az egész amerikai tájékoztatásügy szempontjából hasznosíthatók.